

beholdes mundtlig Begrundelse, idet man dog her bemærker følgende:

Ændringsforslag Nr. 2 sigter til at tydeliggøre, at gensidige Forsikringsforeninger, der ikke opspare Formue ud over, hvad der maa anses for en passende Reserverfond, ikke kunne bringes ind under Bestemmelserne for bunden Næring.

Ændringsforslaget Nr. 3 gaar ud paa at bestemme, at Næring som Bognmands- og Hærfæst paa Landet fremdeles bliver fri Næring, og det samme foreslaas ved Ændringerne Nr. 4 og 5 overalt fastsat for Næveri.

Ved Ændringsforslagene Nr. 7, 8 og 9 foreslaas Handel med Drænrør og Træstomagerarbejde gjort fri og derhos gjort en i øvrigt ufornøden Tilhøjelse om at ogsaa Affald fra Slagterier er Genstand for Frihandel.

Endelig bemærkes med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 81, at § 49 i Lovforslaget udgaar i Henhold til Ændringsforslagene Nr. 22 og 23 og hvad herom foran er anført, og at Udvalget har anset det hensigtsmæssigt paa nævnte Paragrafs Sted under Afsnit V „Særlige Bestemmelser“ at optage en Bestemmelse, der gør det muligt lige over for Lande, hvor der lægges Danstte Hindringer i Vejen for Etableringen af Agenturer, Forsikringskasseler og anden industriel eller Handelsvirksomhed, at øve en Reciprocitet, der under saadanne Forhold synes rimelig og naturlig.

Et Mindretal (Andersen, Breinholt-Westervig, Oct. Hansen og Westergaard) kan paa adskillige Punkter ikke tiltræde Flertallets Syn paa det foreliggende Lovforslag og maa i saa Henseende henholde sig til sine Udtalelser i den i Fjor afgivne Betænkning. Men da det ved Forhandlingerne i Udvalget i Mar er lykkedes ved gensidig Smødekommenskab at opnaa Overensstemmelse i betydelig videre Omfang end i Fjor, har Mindretallet ment at kunne indskrænke sig til at stille følgende særlige Ændringsforslag, nemlig:

Nr. 1, 6, 13 jfr. 44, 18 jfr. 80, 19 jfr. 79, 26 jfr. 28, 52, 53 og 54, 55 jfr. 57, 69 jfr. 72.

Til Begrundelse af disse Ændringsforslag skal Mindretallet tillade sig at anføre følgende:

Ved Forslaget Nr. 1 søger Mindretallet at drage skarpere Grænser for de Virksomheder, som overhovedet kunne inddrages under „bunden Næring“. Lovforslagets § 1 vil, selv om den ændres som af Flertallet foreslaet, aabne et vidt Spillerum for Vilkaarlighed i Anvendelsen, idet Lovforslagets Udtryk, „dermed beslægtet Virksomhed“ fastholdes. Under Ordene „Agenturvirksomhed“ og „Spedition“ falde formentlig mange Virksomheder, som ikke egne sig til at gøres til „bunden Næring“, og hvis Udøvere ofte ville savne Betingelserne for at kunne faa Næringsafkomst, uden at de dog derfor bør affræses fra ved saadan Virksomhed at ernære sig paa hæderlig Maade. — Der synes os endelig at være lige saa lidt Grund til at kræve Næringsafkomst til Sporvejsdrift som til Jærnbanedrift.

Ændringsforslagene under Nr. 6 ere motiverede ved Ønsket om nærmere, end i Lovforslaget sket, at bestemme Grænserne for de Virksomheder, som efter deres Natur falde ind under Haandværk, Fabrikdrift eller Handel, men som dog skulle kunne udøves uden Næringsafkomst. Som Genstand for Frihandel medtager Ændringsforslaget (som ny § 2 b.) adskilligt flere Varer end Lovforslagets § 2 (navnlige: Urter, Gryn, Honning, Boks, Pølser, Affald fra Slagterier, Skifer, Vand- og Kloatrør, Træstomagerarbejde). For saa vidt Mindretallet ikke med Lovforslaget har begrænset „uformalde Kornvarer“ og „Frugt“ ved at tilføje „indenlandst“, er dette begrundet i, at det for de paagældende i overmaade mange Tilfælde vil være umuligt at vide, om Kornvarerne eller Frugterne ere af indenlandst eller udenlandst Oprindelse. — I dette Ændringsforslags sidste Led (som § 2 c.) har Mindretallet søgt dels med Hensyn til Virksomheden som „Entreprenør“ at give en præcisere Bestemmelse end den, der findes i Lovens 29de December 1857 § 17 jfr. Lovforslagets § 2 Nr. 1, dels at fastholde og noget nærmere bestemme den Av i der efter den nuværende Lovgivning tilkommende Ret til at drive en vis Næring uden Afkomst.